

K Jordanu in Mrtvemu morju.

(Spisal dr. Fr. Sedej.)

(Dalje.)

Na vrtu blizu hotela so bili postavili drugi potniki, ki niso spadali k naši karavani, šotore ter pod njimi prenočili. Med njimi je bil tudi francoski duhovnik, ud biblične praktične akademije v Jeruzalemu, ki vsako leto prireja znan-

stvena potovanja po sv. deželi in plodove svojih študij objavlja v zelo radikalni *Revue biblique internationale*. Vprašal sem ga, kje je bila stara Jeriha? „Katero Jeriho pa mislite?“ — odgovori mi, vprašajoč. „Treba raz-

Beduvini.

ločevati več Jerih: kanaansko, judovsko, rimljansko in krščansko.“ — Spoznal sem, da imam profesorja pred seboj, in ga prosil, naj mi pové svoje mnenje o legi kanaanske in rimljanske Jerihe, ker na razvalinah teh dveh sta bili obnovljeni ostali dve imenovani.

„Kakor nas uči Flavij Jožef — dé nato učeni abbé — je stala kanaanska Jeriha, v kateri se je nahajala hiša gostilničarke Rahabe in katero je Jozuva čudežno razdejal, blizu studenca Elizejevega tam pod goro Kvarantanijo. Za Ahaba, vladarja izraelskega, okoli l. 534. jo je neki Hijel iz Betela zopet sezidal, čeprav je

bil od Jozuva že naprej proklet oni, ki bi zopet sezidal Jeriho. Ni znano, koliko časa je stala ta druga Jeriha; najbrž jo je Nabuhodonozor razrušil ali pa je ob času babilonske sužnjosti razpadla sama. Herod Veliki je razširil in olupšal tretjo Jeriho (rimljansko) tam ob potoku el-Keltu, koder ste danes prišli iz Jeruzalema. Ker jo je bil izbral za svoje zimsko bivališče, okrasil jo je z lepimi in razkošnimi stavbami. Tu je sezidal hipodrom, amfiteater, kraljevske palače, kopališča in speljal vanja po mogočnih vodovodih hladne vode potoka el-Kelta. Tu je dal nečloveški tiran vtopiti višjega duhovna